

1.TEMA: ERDEMLER-DİNLEME/İZLEME METNİ

GÖÇMEN KUŞ

Bir ormandaki göçmen kuşlar kış gelmeden sıcak ülkelere göç etmişler. Ama kırlangıç, kanadı kırık olduğu için arkadaşlarıyla birlikte göç edememiş ve geride kalmış.

Kış bastırıp soğuklar başlayınca kırlangıç kuşu sığınacak bir yer aramış. Meşe ağacına gitmiş: “Bu kışı senin yanında geçirebilir miyim?” diye sormuş. Meşe ağacı: “Kusura bakma, gövdemde yer yok. Hem sen benim palamutlarımı yer bitirirsin.” demiş.

Kırlangıç uçup gürgen ağacına gitmiş ve ona sığınmak için izin istemiş. Fakat gürgen: “Sana ayıracak yerim yok. Kimseyle uğraşamam.” diye kırlangıcı kabul etmemiş.

Kırlangıç kuşu o gün akşama kadar ağaçtan ağaca gidip kışı geçirebileceği bir yer aramış. Fakat ağaçlar: “Bütün yaz kuşlar üzerimizde zaten, hiç olmazsa kışın rahat kalalım.” diyerek kırlangıç kuşunu misafir etmek istememişler.

Kırlangıç kuşu çok üzgünmüş. Sonunda bir ardıç ağacının altına konmuş. Ne yapacağını düşünürken ardıç ağacı ona seslenmiş: “Sevgili kırlangıç, seni çok üzgün gördüm. Neyin var, hem sen neden göç etmedin?” diye sormuş.

Kırlangıç kuşu ardıç ağacına başından geçenleri anlatmış. Ardıç ağacı: “Üzülme!” demiş, “Ben seni misafir ederim. Benim yanımda istediğin kadar kalabilirsin. Dallarımdaki meyvelerden de istediğin kadar yiyebilirsin.”

Kırlangıç kuşu, ardıç ağacının konukseverliğine çok memnun olmuş. Kışı, ardıç ağacının dalları arasında geçirmiş. Bu sürede kırık kanadı da iyileşmiş.

Sonraki senelerde arkadaşlarıyla birlikte sıcak ülkelere gidebilmiş. Fakat ardıç ağacını hiç unutmamış. Her sene onu ziyaret etmiş. Ardıç ağacıyla kırlangıç kuşunun dostluğu ömür boyu sürmüştü.